

EGYED EMESE

A jövődő színei

I

Nem az érdekelt, milyen a fajtája,
hanem hogy szeressen, s hogy elfogadja
a közeledést, a
simogatást.

Nem mintha nem kerestem volna mást.
De ő talált rám, s elfogadott lassan.
Egy elvarázsolt l(eg)ényre akadtam.

...És aztán macska-évei elfogytak.
Tizenhét esztendő – mesévé váló.

II

Más macska nem kell. A megválás fájó.
Az elárvulást szeretjük tagadni.
Az újrakezdés fiatalhoz illik.
A macskaálarcok értelmük vesztik.

Értelmetlen cselekvésünk napestig,
álmodásunk csak álom kívánása.

De lám, a tömbház napnyugati részén
egy fehér-sárga piszkos szőrű négy láb
értelmetlenül, de mégiscsak itt van.

Itt vagyok, Isten, értelmetlenül.

III

Az unokák könyvei sokat tudnak.
Ötletek híján nézegessünk képet.

A tegnapokat vélem szürke ködben.
A jövődőre narancsszínnel fessek.

És lám egy tóra látok, neve: Van.
És mellette a macskafajta Van.

És jaj, szívem dorombolásra kél
a macskaalbum megoldást ígér:

A Van-tó ősi macskája van itt,
a Van macska, bár rám se hederít,
mégicsak van,

s talán én is
vagyok.

Fehér-sárga jövődőt bámulok.

